

ROTAVLOOT

Jos: "het was helemaal mijn dag" - p.7

Jaargang 25-02

inhoud van deze Rotavloot

dec. 2016

van de Commodore / Van de redactie	blz. 2	Unieke kans: varen met Santa Maria Emanuela	blz 9
Jantien inkomend redacteur	blz. 3	Bridge ALV Zwolle 12-11 verslag	blz 10
Bijeenkomst NO Assen 24-09	blz. 4	Evert en Tine in Potsdam	blz 11
Jaarverslag NO vloot 2015-2016	blz 5	Joke	blz 12
Jos Sluiter: het was mijn dag !	blz 7		

“NETHERLANDS FLEET”

• Commodore: Chris Schotanus, Olin-
gemeeden53, 9903ES Appingedam.
0596.681646

c.schotanus@hetnet.nl

• Secretaris: Evert A. van der Stroom,
Cuneralaan 82, 3911AD, Rhenen, 0317-
621889,

e.stroom@wxs.nl

• Penningmeester: Rolf Domenie, Tjalk
38,9606 RE Kropswolde, 0598-322066,

r.domenie@home.nl

• Ledenadministratie: Evert van der
Stroom zie secretaris

• Redacteur: Chiel Marien, Berkelkade 10,
7201 JE Zutphen, 0575-545439,

mh.marien@kpnmail.nl

• Adviseur: Arnold Verkade, Hend. Riet-
schoofplein 13, 1506 GV Zaandam, 075-
6151882,

a.verkade7@kpnplanet.nl

• Webmaster: Arie Quik, Rijksstraatweg 87,
3222 KB Hellevoetsluis, 0181-310954,
a.quik@ged.nl

NO VLOOT

Commodore: Janelle van der Torren, Kerklaan
9, 6891CN Rozendaal.

jmvandertorren@cs.com

ZW VLOOT

Commodore: Hans Meerburg, Burg Warnaar-
kade 50, 2391AZ Hazerswoude-dorp 0172-
588557, potard@planet.nl.

VAN DE COMMODORE

Waarde Iforians,

Voor mijn gevoel is het nog maar kort geleden dat wij onze zeilboot uit de winterstalling in Stavoren hebben gehaald en nu ligt de boot alweer enige weken in Makkum in een rustig insteekhaventje te overwinteren.

Terugkijkend is dit jaar weer vliegensvlug voorbijgegaan en hebben Greetje en ik weer van een mooi vaarseizoen kunnen genieten.

Ik hoop dat ook jullie allemaal met plezier en voldoening terugkijken op het seizoen en in de winter weer zullen gaan genieten van andere activiteiten.

Terugkijkend kunnen we vaststellen dat we als IYFR een goed jaar hebben gehad met mooie activiteiten met veel positieve reacties na afloop.

De zeiltocht met het Statenjacht Utrecht was een prachtig succes, waaruit we ook nog enige nieuwe leden hebben kunnen verwelkomen.

Een mooi initiatief, dat we ook voor 2017 op de agenda proberen te krijgen.

Graag wijs ik jullie op de mogelijkheid om met een Tall ship mee te varen van Belfast naar Den Helder of Den Helder naar Kiel. Zie elders in dit blad!

Ik zie ik 2017 met vertrouwen tegemoet. Urgent blijft de aanwas van nieuwe leden. Daarom maar weer de oproep aan ons allemaal, als je iemand kent die “iets” heeft met watersport:: nodig hem/haar uit voor één van de bijeenkomsten.

Afsluitend hoop ik dat een ieder op zijn of haar wijze goede feestdagen mag hebben en voor iedereen een gezond en gelukkig 2017.

Met vriendelijke Iforian groet

Chris Schotanus

VAN DE REDACTIE

Tijdens de ALV van 12 november j.l in Zwolle is besloten dat de functie van de Rotavloot iets gaat veranderen. Digitaal verkeer is langzamerhand zo makkelijk en snel, dat een blad als de Rotavloot meer aangewezen lijkt voor verslaggeving achteraf, dan voor aankondigingen van evenementen vooraf, anders dan in grote lijn.

In deze editie vindt u daarom vooral verslagen van voorbije happenings - en dat waren er heel wat!- en globale aankondigingen van volgende. Nadere details daarover volgen dan als het moment ongeveer daar is per e-mail.

Bijzonder gelukkig mogen wij ons prijzen met het feit dat Jantien Milders-Lubbert niet alleen recentelijk als lid is toegetreden, maar bovendien heeft aangeboden op termijn de productie van dit blad over te willen nemen, waarvoor uw huidige redacteur natuurlijk zeer dankbaar is, na zo'n 20 jaar het blad geproduceerd te hebben. Overigens met genoegen, want ik mocht met deze bezigheid veel gezelligheid en vriendschap beleven, waaraan ik zeer goede herinneringen zal behouden. Ik sluit mij graag aan bij de goede wensen voor kerst en 2017 van de Commodore voor onze club en voor alle leden in het bijzonder

Chiel Mariën

!! Jantien !!

Komende redacteur Rotavoot

Hoe introduceer je jezelf.....?!

En dan ineens is het de bedoeling een stukje op papier te zetten ter introductie van mijzelf. Oei, Wat moet daar eigenlijk in? Onderstaand is een poging om een beeld van mijzelf te schetsen, maar gelukkig laat niemands profiel zich in een paar alinea's vangen.

Varen is mij met de paplepel ingegoten en ook echt een enorme grote passie. Daarmee tegelijkertijd een uitlaatklep en ik noem het vaak gekscherend 'mijn therapie'. Mijn man en ik hebben een druk werkend en sociaal leven, maar een paar uurtjes 's avonds zeilen tijdens het avondeten, voelt bijna als een weekend weg. Wij pakken elke gelegenheid aan om op het water te kunnen zijn.

Mijn ouders hebben in 1990 een Lemster aakje van 9.10 mtr laten bouwen, waarmee we heel veel wedstrijden hebben gevaren, maar ook vanuit Friesland naar de Zeeuwse wateren zijn afgezakt en zelfs de Oostzee hebben bezocht. Het is een super scheepje, klein, maar stoer en met geweldige zeileigenschappen. Onze hele familie maakt er graag gebruik van en het gedeelde eigenschap heeft vele voordelen.

Daarbuiten trekt de zee. Mijn eerste kennismaking met de zee was rond de Canarische eilanden tijdens mijn studie, begin jaren 80. Sindsdien is het zeilen op zee voor mij (en gelukkig later ook voor mijn man) een extra dimensie. Het oversteken van de Atlantische Oceaan kon dan ook niet uitblijven en heb ik zelfs nog een keer gedaan, omdat het een fantastische ervaring is!

We zijn in het gelukkige bezit van een aantal vrienden met zeegaande jachten, waar we af en toe gebruik van mogen maken. Deze schepen brachten ons de hele Middellandse zee door, in de Carib en Florida en de afgelopen winter mochten we rondzwerven in Guatemala en

Belize. Geweldige vakanties waarmee we ons zeer gelukkig prijzen.

Ervaring met bestuurswerk heb ik onder andere opgedaan in een stichtingsbestuur, wat zorgde voor het in de vaart houden van een skûtsje van 13 meter, dat zonder motor door Friesland zwerft, de Gudsekop. Het verzorgen van voldoende bekwame bemanning (schipper en maat), de verhuur, het onderhoud, maar ook het maken van een Jaarverslag en een nieuwsbrief voor de Donateurs werden door een klein clubje mensen professioneel aangepakt.

Als je veel vaart, is het ook leuk om je in te zetten voor de organisatie van zeilevenementen. Voor mij betekende dat, dat ik 9 jaar in het bestuur van WSV de Zevenwolden in Lemmer heb gezeten. Onder andere het jeugdzeilen zat in mijn 'portefeuille' en het lesgeven aan 8-jarige kinderen in een Optimistje is een geweldige besteding van je avond! Nadat ik uit het bestuur was, heb ik mij ingezet voor de PR van de vereniging. Het is leuk om een stukje te schijven voor de Skûtsjekrant of de Leeuwarder Courant. Het dwingt je nog even terug te blikken of vooruit te blikken op iets wat er georganiseerd is.

Tot slot ben ik trots hier nog te vermelden dat ik de afgelopen 8 jaar wedstrijdleader ben van de Strontrace en het Beurtveer. Een schitterende wedstrijd onder zeil voor skûtsjes op en neer naar Warmond en voor charterschepen het hele IJsselmeer over.

Hopelijk helpt al deze ervaring mij om te helpen de Rotavloot al dan niet digitaal de komende jaren te ondersteunen. Mijn eerste kennismaking met de IYFR is super en voelt als een warm bad, waar ik me graag voor in wil zetten.

Jantien Milders-Lubbet

NO vloot Bijeenkomst Assen

24-09-2016

Zeker vijftig lyforians , waaronder ook een aantal Zw vloeters, hadden zich naar Assen gespoed en zij zouden daar geen spijt van hebben. De parkeergarage was makkelijk vindbaar en van daaruit ontdekten wij spoedig de fluisterboot waar wij gastvrij werden opgevangen. We konden er net in.

Maar dat maakte het ook gezellig en terwijl wij rustig over de Drentse hoofdvaart bewogen, en prettige versnaperingen tot ons mochten nemen, leidde Janelle ons bekwaam door de agenda, waarin veel vreugdevols ter sprake kwam zoals het uitgebreide jaarverslag van Jos, die aller aandacht vestigde op het grote aantal dames, dat ons ledental heeft versterkt, en de kas, die ook nu weer bleek te kloppen.

De eigenaar, tevens (ver) bouwer van de boot, en zelf aan het stuurwiel, bleek begeistert promotor van de Drentse hoofdstad en een kenner van de plaatselijke geschiedenis. Drenthe was binnen de Republiek van de zeven Nederlanden geen afzonderlijke provincie: pas met de Bataafse Republiek kreeg het in 1795 een eigen bestuur, om vervolgens onder Napoleon en daarna onder de Oranjes een stevige legerplaats te worden, terwijl de nijverheid navenant tot bloei kwam. Onze gids kende van al die bouwsels langs het kanaal het eigen verhaal.

De rondleiders die ons in de middag door het stadscentrum leidden waren evenzeer onderhoudend en onthulden interessante wetenswaardigheden over de charmante binnenstad. Het weer werkte mee om deze rondleidingen bijzonder aangenaam te maken. De bijeenkomst in de Zusjes, ook dichtbij de haven, vormde een perfecte afsluiting van deze goed georganiseerde en bijzonder gezellige dag, waarin fellowship bloeide!

Chiel Marien

Foto's Jan Maarten v.d.Torren

NO VLOOT

Jaarverslag 2015-2016

Van secretaris Jos Sluijter

Zo'n jaar hebben we nog nooit gehad. En dat nog wel anderhalf jaar lang!

Het was ook het jaar van de vrouw: ons eerste vrouwelijke lid kwam in Piaam, maar bedankte helaas snel. Gelukkig kwamen er drie vrouwen bij, nog steeds lid, en hoe, maar daarover later meer.

Het **voorjaarsevenement** begon op 28 maart 2015 in een voormalige schuilkerk, genaamd "t Ponkje", in **Woudsend**, waar de toestroom van deelnemers in de kleine bovenkamer zo groot was dat Commodore Chris Schotanus en secretaris Jos Sluijter maar bleven staan om de stoelgangers niet in de weg te zitten bij het gezellige samenzijn. Serieus was de herdenking van Albert van Kranen, die in december van 2014 was overleden, toen nog commodore van de Netherlands Fleet. Fijn was het dat zijn dochter Minouche aanwezig was die haar gevoelens en dankbaarheid uitte voor de bijzondere belangstelling tijdens de afscheid plechtigheid.

Vanwege de verschuiving van het verenigingsjaar was de vergadering verder een heel ontspannen gebeuren. We namen afscheid van ons bestuurslid Frits Bartels, die als een van de eerste 50 leden in al die jaren alle functies binnen de club heeft vervuld. Een aantal mooie flessen, ook voor zijn vrouw Joke, was ondersteunend bij de vele lovende woorden aan Frits.

Als nieuw bestuurslid werd welkom geheten Ytzen van der Werff, maar er werd een oproep gedaan aan de 44 aanwezigen en algemeen aan alle leden, om zich te melden als kandidaat inkomend commodore. Er stond toen niemand op, waarschijnlijk omdat ieder bang was daarna geen stoel meer te hebben en ook te moeten blijven staan. Een poging van onze commodore om in overleg met de leden een programma voor het najaar te ontwikkelen mislukte. De toen maar beloofde enquête per email is achteraf wijselijk slechts op het allerhoogste bestuursniveau verder uitgevoerd.

Na een gezellige borrel en een ruime lunch, waar alle plannen voor het komende vaarseizoen uitbundig werden gedeeld, zijn we te gast geweest bij de grootste sloepenbouwers van Nederland: de combinatie Antaris, Maril en Makma. Het was zeer interessant, maar de meesten schoven het onvermijdelijk toekomstige motorbootvaren en sloepvaren echt nog jaren voor zich uit. Behalve jullie al wat oudere secretaris, die nu, samen met Regien, de gelukkige en ontspannen eigenaren zijn van een Maril

725 en nog nooit zo ontspannen samen zijn sloopgegaan.

Het naspel na de kerk en de sloepenhal, heeft er in gere-sulteerd dat we na Irene Hellemans nog 2 vrouwen als lid mochten verwelkomen: Minouche van Kranen en Janelle van der Torren.

Het **najaarsevenement** werd na veel boekingsproblemen, aan de financiële noodrem trekken en datumwijzigingen uiteindelijk op 19 september 2015 gehouden in **Heeg**, in de Sailor's Inn van Verhuur- en Evenementenorganisatie Ottenhome Heeg. Het kan zijn dat de relaxte en informele bootjesomgeving van invloed was, of de verschuiving van het verenigingsjaar, of de constatering dat onze vereniging toch eigenlijk slechts een squadron was, ondanks dat we nu weer vloot zijn van de Netherland Bridge, dat daarom de formaliteiten en vergaderregels rond leden en bestuur steeds losser zijn geworden, zoals ook de stropdas en het jasje. Kortom, de jaarverslagen van de secretaris en van de penningmeester bleven uit, de kas klopte, dat wel, maar de vergadering wees veiligheidshalve toch maar weer 2 kascommissieleden aan, ook al kwam er geen begroting.

Voor de voortgang van de clubactiviteiten deed Chris wederom een oproep voor opvolging (toen wist Janelle nog van niets). Penningmeester Hans Boosman wilde ook graag het financiële gebeuren overdragen na 10 jaar trouwe dienst. Waarop secretaris Jos voorzichtig opperde dat hij zijn werk ook al 8 jaar doet. Dit gezegd hebbende bleef het stil in de zaal. Tot Ebe Veerman zich spontaan opwierp omde financiën over te willen nemen; hem viel toen een oorverdovend applaus ten deel. Hans glunderde.

Het programma voor 2015 – 2016 stond nog steeds niet vast.

Al deze perikelen werden snel vergeten toen we de ins en outs van de bedrijfsvoering van Ottenhome kregen te horen in relatie tot de veranderende huurmarkt van zeil- en motorboten, zeilscholen, botenbouw, religieuze groepskampen, overheidsstimulering, buienradar, concurrentie, alles zelf doen en nog veel meer. Zeer ontspannen wandelden we rond in groepen over de jachthavens en evenemententerrein en in de bedrijfsgebouwen voor productie, reparatie en opslag voor bijna 1000 eigen boten en bootjes. De sloepentocht door Heeg en omgeving en langs het eiland was erg geslaagd, zeer interessant, een

openbaring voor velen. Het aansluitende barbecuebuffet was ook helemaal top en in stijl van de Sailor's Inn, waarop door velen werd geopperd dit maar elk jaar daar te doen, en ook zonder echte vergadering.

Nog voor de winter inviel en vóór de algemene Bridge vergadering in Spakenburg, wist Chris succes te boeken bij Janelle Van der Torren, die... bereid was hem op te volgen als commodore van NO, per 1 juli 2016. Een moeilijk te evenaren bliksemcarrière: een van de eerste vrouwelijke leden, pas een half jaar lid en gelijk al commodore! Onze andere leden, ook de mannelijke zullen dus toch weer 2 jaar moeten wachten op zo'n kans.

De wintermaanden zijn heel intensief geweest voor de bestuursleden, vooral voor Janelle, die alle informatie van het secretariaat en van de Nederlandse en internationale websites tot zich moest nemen. Dat heeft geleid tot vele ideeën voor verschillende activiteiten voor de komende jaren. De eerstkomende in maart is geworden in Lemmer en dan in september in Assen.

De **voorjaarsbijeenkomst** in **Lemmer** op 9 april werd gestart in het Hotel Iselmar, waarvan de leiding verzuimd had door te geven dat de brugverbinding geblokkeerd was voor autoverkeer, maar voor wie goed ter been was, was het eigenlijk wel leuk door de zandbak naar de overkant te banjeren.

Hier legde Chris uit hoe het na Heeg verder was gegaan met de club en, als belangrijkste: hij kon Janelle aan ons voorstellen. Janelle nam de gelegenheid te baat om haar achtergrond in Rotary en in de bootjeswereld aan ons duidelijk te maken en ook dat ze al een vergadering van de top bij de Bridge op 23 maart had meegemaakt waar ze de NO-vloot had vertegenwoordigd. Met applaus, onontkoombaar, werd ze verwelkomd in de vereniging als inkomend commodore.

De presentatie van Frits Bartels over zijn reis naar Noorwegen met zijn zeilboot met de vele schitterende, idyllische, typisch Noorse foto's, en onnavolgbare, relativiserende uitleg, ontlokte veel bewondering en een beetje jalouzie.

Na de lunch gingen we over de noodweg naar het stoomgemaal van Ir. Wouda. Het grootste nog functionerende stoomgemaal ter wereld! Een rijksmonument, dat ook staat op de lijst van Unesco Werelderfgoed. En dat is maar goed ook. Indrukwekkend is te zien hoe de architectuur van het prachtige gebouw ruimte biedt aan indrukwekkende stoommachines en gigantische waterpompen van bijna 100 jaar oud. Een beetje angstaanjagend is het idee dat dit gemaal nog steeds nodig is omdat de moderne elektrische gemalen het water uit Friesland niet altijd op tijd weg kunnen pompen. De pompcapaciteit bedraagt

het onvoorstelbare getal van 6 miljoen kubieke meter water per dag.

Het prettige was, dat ook de a-technici onder ons konden genieten van de sterke verhalen van de rondleiders, van de omgeving en van de details van tegelwerk en metselwerk. De film gaf een mooie, spannende indruk van wat er allemaal moet gebeuren als het water in Friesland te hoog komt en niet voldoende weg kan. De stoomwolken waarin het gebouw wordt gehuld en het kolkend weggepompte water als eindresultaat was prachtig en overweldigend.

Toen werd het 1 juli 2016 waar Chris Schotanus zijn functie in NO verliet, het aan Janelle van der Torren overliet, en waar hij op de hoogste post op de Netherland Bridge het commando overnam van Arie Quik. De fotograferende en schrijvende pers en ook de paparazzi's hadden het te druk met wat anders, daarom is er geen historische vastlegging hier van.

Onze commodore Janelle van der Torren heeft het initiatief genomen voor de bijeenkomst waar we nu zijn: De zwaai kom van Assen.

Daarmee eindigt hier het verslag van onze activiteiten in het afgelopen verenigingsjaar.

Maar ik wil graag verklappen dat inmiddels een nieuw vrouwelijk lid zich heeft aangemeld: Annelies Wichers – Straatsma, die kon helaas niet vandaag, maar haar zien we wel op het statenjacht De Utrecht. En als we vandaag heel aardig doen wil onze aanwezige, introducé dank zij Cor Vogelenzang, Jantien Milders-Lubbert wellicht ook lid worden. Dat maakt dan de stand tot 5 vrouwen!

Voorgelezen in Assen op 24 september 2016.

Secretaris NO – vloot

Jos Sluijter

“het was mijn dag”

VAREN MET HET STATENJACHT

Jos Sluijter

Het werd mijn dag! Tjonge wat heb ik genoten. Niet alleen van de vele IYForians die we al jaren kennen, maar ook van de 3 introducés, zeer waarschijnlijk nieuwe leden van NO: 2 vrouwen en 1 man! Echte scheepsmaten .

We waren met 25 opstappers, behoorlijk veel voor het schip. Maar je zag ze niet meer terug: Onderdeks in de eetzaal, of in de lounge op het hoofddek. Of in de kombuis, omdat de bemanning geacht werd te gehoorzamen aan de kapitein, dus: broodjes smeren en zo, of aan dek, sjorrend aan de zeilen, de schoten, de zwaardlijnen, of zelfs aan het roer en dan koers zetten op zicht en op de wind. Dat sturen werd mijn ding. Kapitein en matroos onderdeks, af en toe een kop omhoog stekend. Gaat 't wel goed? en kop weer weg. Prachtig.

En ik aan de helmstok. Zwaar werk, omdat de kapitein het een te krachtige wind vond en de kluiver niet op durfde zetten. Dus alleen grootzeil en kleine fok, dan maar loefgierig.

De windvlagen uit de buien konden toch wel gevaarlijk zijn. Nou, gevaarlijk was ook de constructie van het helmhout waar je voet onder klem kon raken. Het was zeer avontuurlijk sturen met dit verschrikkelijk loefgierige schip. Vanwege de grote kracht op het uit het midden getrokken helmhout met paaltje, kon je met een drieloper met het halende part achter de rug langs in de lijn hangen en dan je voeten veilig voor de helmstok lekker schrap zetten op de houten overloop. Zo ging het sturen. Met windschiften of koersverandering was de correctie niet eenvoudig, maar met “omdenken” lukte het perfect. En nat dat het was! Soms bijna horizontaal kwam de regen met vlagen over het dek. Geweldig is het om dan de negentig ton gewicht nog koers en vaart te laten houden en geen discussie te krijgen met de schepen op aanvaringskoers. Sportief van de kapitein was het dat hij het desgevraagd goed vond de grootschoot wat loos te mogen geven, kon ik weer beter sturen. Had je goed gezien zei hij.

En ondertussen was het dekvolk van de IYFR erg uitgedund, ze waren met fellowship druk bezig, binnen waar het droog was met beslagen ramen. De opstappers/introducés/nieuwe leden waren het meest actief met de aanpassing van schoten, bij de overstagmaanoeuvre met de zwaarden, en het overzetten van het

levensgevaarlijke blok bij de overloop. Bij de zwaarden hadden we echt vijf man nodig. En bij de schoten drie.

Ik zag dat de kapitein (Jarl) en de matroos (Marieke) erg op elkaar ingespeeld waren, ondanks de frons van Marieke als Jarl

iets nautisch had besloten waar zij anders over dacht. Toen ik hoorde dat zij ook in de wintermaanden, als het schip in Utrecht ligt, samen het restaurant verzorgen en in de keuken de warme hap klaarmaken, dacht ik echt dat zij ook buiten het werk een paar waren of noem het een stelletje en vroeg dat ook zo aan hen samen. Het antwoord was ontkennend, zij hadden verder niets met elkaar. Echt niet. Nooit. Nog niet. Om dat duidelijk te maken zei Jarl, dat zij een vriend had, en hij ook. "Dezelfde vriend?" vroeg ik toen nog. Het was echt lachen geblazen. En om op een ander onderwerp over te gaan: kom, we hijsen nu weer het grootzeil, de bui is voorbij, wind is goed.

Bij de lunch was het onderdeks heel gezellig druk, rond de broodjes en het beleg, sommigen in spanning afwachting bij de schaal waar steeds de kroketten werden aangevuld. In de kombuis was het heel traditioneel het werkdomein van de vrouwen. (Zonder gecommandeerd te zijn, gewoon, heel spontaan). Behalve onze vrouwelijke introducés, die waren aan dek aan het werk en moesten echt met lichte drang afgelost worden.

In Monnikendam werden we even uitgelaten omdat het weer droog was. We konden onder de luifel van de Waag de plotse regensbui trotseren en toch genieten van het geraas en gerook van voorbijtuffende antieke trekkers. Wel 200 in totaal.

Het van de wal wegvaren is met De Utrecht heel simpel; als je het niet weet, kijk je omhoog om te zien welk lapje zeil gehesen en vanwaar de spring gezet moet worden. Het blijkt iets eenvoudiger: Een luikje bij het theehuisje boven het helmhout gaat open en na een paar piepjes gaat de motor draaien en de hydraulisch aangedreven 2 schroeven voor en achteruit en de boegschroef voor bakboord//stuurboord worden met kleine pookjes en hendel-

tjes bijna geruisloos aan het werk gezet en zie: geen zeil nodig.

Toen ik de schipper, na dit bewonderd te hebben vertelde dat ik 7 jaar een Schottelboot van de politie heb gehad met elektronische voor- en achteruit en azimut controller voor het 360 graden ronddraaien van de roerpropeller en ook nog een proportionele hydraulische boegschroef met alle aparte knoppen voor vastzetten van toerental hiervan, was het directe antwoord, dat zou hier ook wel leuk geweest zijn. Daarna dekseltje toe en kastje dicht, want er moest gezeild worden. En dan weer de zeilen opdoeken vanwege het weer, en dan opnieuw de zeilen hijsen. Ja, zeilen hijsen vlak voor terugkeer in de haven van Volendam nog wel. En zachtjesgezegd: om de zeilen daarna beter, netter te kunnen opdoeken tegen de staande gaffel. O ja, nog iets, over die kluiver die niet gezet kon worden, de matroos wist dat er een scheur in het onderlijk zat...

Een rondgang door het schip wekte bij velen een warm gevoel vanwege alle houtwerk, schilderwerk, de kroonluchters, het ruime toilet, de slaapzaal, de knuffelbankjes met de gordijntjes die helemaal dicht kunnen, de openhaard, de schilderijen, de schoorsteen van de keukenventilatie, de koekoeken. Prachtig allemaal. Maar ik haalde meer mijn hart op aan dek, met alle rondhouten, stagen, want, jufferblokken en nagelbanken, draaireplier, zwaar-

den, kinnebakblokken, vierlopers en vijf-jijns, dikke verschansing, losse broek van het grootzeil met nog een uitritsbaar onderzeil, de staand gevaren gaffel met enorm zware klauw en dubbele geerden. Daarvan stond ik te dromen en te genieten.

Regien zag het weer gebeuren met mij op zo'n schip, zag het aan mijn ogen en mijn werken, ze weet opnieuw zeker dat ik in mijn vorige leven bij de VOC heb gevaren en dat ik Azië daarom prachtig vind, en de mensen daar (de vrouwelijke helft tenminste). Ik denk dat ook. Ik zou best op dit schip kunnen leven en nog even wat van de wereld zien waar mijn herinneringen liggen. Maar ja, alleen wordt het niks. Helaas.

Tot verrassing van velen kwam het Schippers Bitter in makkelijk bij te schenken glaasjes. En toch maakte veel manvolk, en een enkele vrouw de overstap naar de Zeer Oude Jenever van de Schipper. Maar wijn en bier gaf ook veel plezier, zeker als je zag hoe de afrekening ging met een collectebus.

De schipper had opvallend grote bewondering voor de apps die hem getoond werden op de smartphones met Navionics en ANWB waterkaarten. Zeker toen hij zag dat de onder de oppervlakte van de Gouwzee liggende dijk (een nog steeds geheim verdedigingswerk uit de oorlog) precies op onze koers voor vastlopen zou zorgen, want het was inmiddels winterpeil. Oploeven dus!, tot boven de Reiger, dat ging nog net. Goed.

Bij het afscheid op de kade was iedereen er helemaal voor, om dit schip elk jaar af te huren. Ook al kan niet iedereen van de NO-vloot tegelijk mee. We doen het, en dan in volgorde van inschrijving. Wat we doen met voorkennis moet nog bedacht worden. Maar we houden dit schip in de vaart. En in de winter gaan we in Utrecht gezellig eten aan boord.

Jos Sluijter

Unieke kans : varen op de Santa Maria Emanuela

Vertrek Den Helder 25-06 –2017 om ca 11.00H

Parade of Sail op Rede van Texel ca 16.00H

Door naar Holtenau, waar aankomst 27-06 ca 16.00H

€200 pp all in incl bus erug naar Den Helder

Boarding avond 24-06 -> meerprijs €60 pp

Aanmelden: j.blijdorp@saildenhelder.nl, onder vermelding van "IYFR reis"

(Max 25 plaatsen)

12-11-2016 ALV Zwolle

Bridge vergadering

In een riante ruimte in het van der Valk hotel, met uitzicht over snelweg, maar ook ver over een sereen Overijssels herfst-landschap, verzamelden zich al die lyforians, die zich bekommeren om het welzijn van de club en /of best meer wilden weten over wat er allemaal te pas komt bij de organisatie van SAIL evenementen. Frits Marckmann en Jantien Milders werd als nieuwe leden een hartelijk welkom toegeroepen!

Commodore Chris slaagde er met verve in de vergadering gezellig, kort en toch terzake te houden. Zowaar was voorzien in een plechtige overdracht van het Commodoreschap –van Arie naar Chris-, die in stilte al per 1 juli voltrokken was, en Chris memoereerde nog eens dat je je als regionaal Commodore in een driejarig traject stort: twee jaar in de regio en dan door naar “the bridge”, een heel boeiend gebeuren!

Rolf had met zijn financiële stukken en met zijn humorvolle verhaal als gewoonlijk veel aandacht. De resultaten leverden op zich geen zorgen, ons ledenbestand echter wel : de lichte teruggang daarin bleek toch vooral de reden voor de voorgestelde contributieverhoging, die echter ook gecompenseerd zou kunnen worden door een verhoging van de bijdrage in de kosten van deze vergadering. De vergadering koos voor de omslag in de vorm van contributieverhoging. Ebe kon namens de kascommissie voorstellen de penningmeester te dechargeren, hetgeen van harte door de vergadering werd bekrachtigd. Arie, die gedurende zijn Commodoreschap veel energie stopte in ledenwerving beval aan om het toch vooral te zoeken in het persoonlijk uitnodigen van clubgenoten en/of andere (ex)Rotarians om deel te nemen aan evenementen, zoals bijvoorbeeld aan de in principe nu als jaarlijks evenement geplande vaart met het Utrechtse statenschip.

Met betrekking tot de Rotavloot stelde Chris voor de functie daarvan iets te wijzigen. Was het blad tot dusverre bedoeld als het communicatie orgaan van de club, in feite neemt internet die functie over, zeker wanneer het gaat om aankondiging van evenementen. Het blad zou een functie kunnen behouden waar het gaat om de verslaglegging van de gebeurtenissen, en zou dan hooguit twee keer per jaar behoeven te verschijnen, een vernieuwde aanpak, die wellicht ook door een nieuwe redacteur zou kunnen worden verwezenlijkt: Chiel doet het nu 22 jaar en hij geeft te kennen niet ongenegen te zijn deze taak over te dragen.

Na de lunch neemt Jeanette Blijdorp ons in een wervelend verhaal mee door de spectaculaire wereld van de organisatie van SAIL evenementen. Zij is als het ware geboren voor dit soort werk, als nazaat van generaties van scheepskapiteins, teruggaand tot in de gouden eeuw. Zelf kapitein worden mocht niet van vader, maar zij kwam terecht bij Scheveningen Radio waar zij het telefoonver-

keer met en tussen de schepen regelde, en later, gehuwd met een zeekapitein –ja zeker-, kwam zij terecht in Delfzijl, waar zij

betrokken raakte bij de organisatie van Delfsail, en daar bleken al spoedig haar grote talenten om interessante schepen binnen te halen. Zij ontwikkelde in korte tijd een wereldwijd netwerk van Marine topmensen van alle landen die zeilende opleidingsschepen onderhouden. Ieder Zuid Amerikaans land heeft zo'n schip; maar daar wordt ook door hoe langer hoe meer “Sail” evenementen organiserende steden een beroep op gedaan; schepen die in de chartersector opereren zijn onbetaalbaar. Zij laat ons zien wat er allemaal nodig is om een SAIL evenement te organiseren. Een gigantische hoeveelheid organisaties en autoriteiten moet daarbij worden ingeschakeld !

Haar talenten zijn dan ook niet onopgemerkt gebleven bij andere SAIL organiserende steden, en al luisterend kunnen we ons voorstellen dat die niet om haar heen kunnen. Zo lukt het toch maar om behalve in Amsterdam en Delfzijl ook in Den Helder de grote schepen bij elkaar te krijgen

En wat wij in Zwolle nog maar hoopten, heeft zij inmiddels voor ons gerealiseerd: een mogelijkheid voor 25 van onze leden om in juni as een Tall Ships Parade voor de rede van Texel mee te maken! -zie p 9– en de mailings van onze secretaris!

Een grandioze voordracht, en een bijzonder gezellige bijeenkomst, waar helaas voor dit verslag enthousiaste fotografen ontbraken, maar waar alle aanwezigen bijzonder goede herinneringen aan zullen bewaren!

Chiel Mariën

met dank aan JanMaarten

EEN GEZELLIG en NUTTIG WEEKEND MET IFORIAN'S

UIT HEEL EUROPA

Begin oktober 2016 werd in Potsdam een IYFR-meeting gehouden voor alle leden van Area 1. Dit omvat behalve Europa, ook Afrika en het Midden-Oosten.

Namens onze Bridge woonden Evert en ik deze meeting bij, en hebben daar veel fellowship en gezelligheid ervaren, samen met een geweldig programma. De kern van de bijeenkomst draaide om de jaarlijkse algemene ledenvergadering (AGM) waarop elke regionale vloot verslag moest doen van de gang van zaken in zijn/haar gebied; deze AGM vond plaats op de 2e dag, aan het eind van de middag, van half 5 tot 7 uur.

Van alle regionale vloten waren er 12 aanwezig: 1 uit Afrika, 11 uit Europa; de overige hadden een schriftelijke inbreng geleverd. Het was interessant om te horen en mee te lezen op de sheets (niet iedereen sprak even geweldig Engels) wat er zoal in de verschillende vloten gebeurt, hoe vaak ze bij elkaar komen, uit varen gaan met elkaar, ook fundraising activiteiten doen enz..

De regional commodore (RC) van Area 1, Robert Burns, uit Schotland, leidde de vergadering. Er was een speciaal welkom voor de internationale commodore (IC) 2015-2017, Jun Vecilla uit de Filippijnen en de past internationale commodore (PIC) (2013-2015) Sergio Santi uit Italië. De RC vertelde o.a. dat in het gehele gebied van Area 1 er 1900 leden waren; er komen leden bij en er gaan er ook weer af: een herkenbaar verschijnsel. Wat hij weet over alle vloten geeft hem een goede indruk van de fellowship met veel regattas, uitwisselingen en regionale bijeenkomsten. De penningmeester liet weten dat er nog € 29.000 aan jaarlijkse verplichte bijdragen uitstonden!

De IC leverde ook nog een bijdrage en vertelde dat er internationaal 150 vloten zijn met totaal 3500 leden. De AGM van de internationale Bridge wordt altijd aansluitend aan de jaarlijkse conventie van Rotary International gehouden; die is volgend jaar juni in Atlanta, V.S. De IYFR-happening, Post Convention Cruise geheten wordt dan direct daarna gehouden in Pensacola, Florida, aan de Golf van Mexico, waar Yforians uit dat gebied altijd voor een heel interessant programma zorgen. Voor Area 1 is de eerstvolgende AGM in oktober 2017, en wel in Alican-

te, Spanje, waar deze gecombineerd zal worden met de start van de Volvo Ocean Race.

Wat betreft het programma in Potsdam hebben we genoten van de fellowship, nieuwe contacten gelegd en oude weer verstevigd: er waren veel leden uit Engeland, waarvan we er meerdere kenden die vaker ook in Nederland geweest waren, bij de Pinkstertocht van de ZW-vloot bijvoorbeeld, maar ook al toen de Netherlands Bridge in 1995 de Post Convention Cruise in Zeeland organiseerde, aansluitend aan de internationale conventie van RI in Nice.

Het programma in Potsdam bestond o.a. uit een vaartocht met buffet op de Wannsee, waaraan ook het hotel gelegen was waar iedereen logeerde; er was (hoe kan het ook anders in oktober in Duitsland) een Oktoberfest, er was een bustour door Potsdam met wandelingen door 3 schitterende kasteeltuinen met uitleg door een gids.

Ook zijn we nog een dag in Berlijn geweest, waar o.a. een bezoek aan de Rijksdag georganiseerd was. Zelf hadden we het geluk om na afloop met een groepje van 10 mensen in Berlijn achter te blijven, waar we onder de bezielende leiding van een Duits echtpaar het museum kwartier bezocht hebben, in een heel echt Duitse Stube gegeten en nadat de schemer ingevallen was ditzelfde gebied helemaal aangelicht te zien, waaronder de Brandenburger Toren. Al met al een heerlijke belevenis en zeker de moeite waard om te ervaren hoe leuk het is om met Iforians, ook in het buitenland, om te gaan.

Volgend jaar in Alicante: wij zijn er bij!

Tine van der Stroom

De redactie wenst u

*Prettige feestdagen en een mooi
Nautisch twee duizend zeventien*

Joke: vorst

*het water vormt donker
contrast met de wanden
die licht zijn en wit
van de sneeuw en het ijs
de vorst heeft de touwtjes
nog stevig in handen
vaart ongestoord mee*

COLOFON

Redactie Rotavloot: Chiel Marien , (nog even)

mh.marien@kpnmail.nl

Drukker: Editoo, Arnhem

De Rotavloot verschijnt twee á drie maal per jaar:

copij :

Inzending **teksten** zonder opmaak

Foto's afzonderlijk te zenden in fotoformat per
"we transfer"

NB : WIJZIGING WERKWIJZE IN VOLGENDE ROTAVLOOT

Bezoek onze website:

www.iyfr.nl